

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 348/2022
12.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Десимира Анђелковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лебану К.бр. 210/20 од 08.12.2021. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1.бр. 58/22 од 10.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2022. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Десимира Анђелковића, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Лебану К.бр. 210/20 од 08.12.2021. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1.бр. 58/22 од 10.02.2022. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног АА, са личним подацима као у списима на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку у вези члана 170. став 1. Кривичног законика

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

што је окривљени АА дана 06.08.2020. године око 20,00 сати испред продавнице у селу ... у присуству сведока ББ из села ..., у намери да увреди и омаловажи приватног тужиоца ВВ, упутио увредљиве речи на рачун приватног тужиоца рекавши пред сведоцима да је приликом претреса у кући окривљеног „инспектор ВВ њему подметнуо пиштољ и ако му је командир рекао да то не ради и да му је инспектор ВВ све сместио што има проблеме са оружјем“ које речи су након тога приватном тужиоцу пренешене од стране сведока, иако је био свестан свог дела, свестан да је његово дело забрањено и хтео његово извршење,

-чиме би извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика.

О трошковима кривичног поступка одлучиће првостепени суд посебним решењем.

Приватни тужилац ВВ се ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парнични поступак.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану К.бр. 210/20 од 08.12.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара, коју је дужан да плати суду у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико не плати наведену казну у остављеном року, суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом окривљени АА је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде, док је приватни тужилац ВВ ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1.бр. 58/22 од 10.02.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Лебану К.бр. 210/20 од 08.12.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Десимир Анђелковић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 170. став 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног АА ослободи оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Основано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Одредбом члана 170. став 1. Кривичног законика прописано је да ко увреди другога, казниће се новчаном казном од 20.000,00 до 100.000,00 динара или новчаном казном од 40.000,00 до 200.000,00 динара.

Заштитни објект код кривичног дела увреде је част, као скуп свих вредности неког лица (интелектуалних, карактерних, моралних, физичких и других особина и вредности) и углед, као одраз тих вредности у друштву, па радње извршења кривичног дела у питању представља свако поступање којима се напада било која од тих вредности, њиховим порицањем, омаловажавањем или потцењивањем, којим радњама се у суштини изражава непоштовање или понижавање достојанства личности. При

томе, карактер тих радњи као увредљивих цени се са становишта опште усвојених друштвених ставова и мерила – објективан критеријум.

Из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде, речи које је окривљени упутио на рачун приватног тужиоца рекавши пред сведоцима да је приликом претреса у његовој кући „инспектор ВВ њему подметнуо пиштољ иако му је командир рекао да то не ради и да му инспектор ВВ све сместио што има проблеме са оружјем“ нису речи које имају увредљив карактер у смислу напред изнетих критеријума, те сходно томе, не произилази да се у радњама окривљеног стичу сва обележја кривичног дела из члана 170. став 1. Кривичног законика, због којег је правноснажно оглашен кривим.

Инкриминисане речи које је окривљени упутио на рачун приватног тужиоца представљају његову изјаву везану за поступање приватног тужиоца као полицијског инспектора приликом претресања стана и других просторија овде окривљеног, а која изјава, у конкретном случају, нема вредност и значај са становишта појма части и угледа другог лица. Предметна изјава објективно није могла проузроковати код приватног тужиоца осећање омаловажености његове личности и таква изјава код другог лица коме је упућена, евентуално може изазвати осећај узнемирености, љутње или беса.

Наведена изјава као таква би, евентуално могла представљати радњу извршења ранијег кривичног дела клевета из члана 171. КЗ, које је декриминализовано и престало да постоји 01.01.2013. године.

Како је Врховни касациони суд окривљеног АА на основу одредбе члана 423. тачка 1) ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, јер се у радњама окривљеног не стичу обележја наведеног кривичног дела, то је сходно одредби члана 265. став 3. ЗКП одлучио о трошковима кривичног поступка, а на основу члана 258. став 3. ЗКП донео одлуку и приватног тужиоца ВВ упутио да имовинскоправни захтев може остваривати у парничном поступку.

Из изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић